

N:o 18.

Af herr O. Erickson i Bjersby, om ändrad lydelse af 102 § Utsökningslagen.

Icke sällan inträffar det, att, sedan kungörelse om auktion å utmått fast egendom i föreskrifven ordning utfärdats och särskilda kallelsebref till de i § 100 i utsökningslagen den 10 augusti 1877 omförmälda fordringsegare afläts, den utsatta auktionen inställes till följd af inträffad liqvid af den eller de fordringar, för hvilkas gäldande egendomen utmätts.

Enligt § 102 i nämnda lag skall, då utlyst auktion inställes, der så ske kan, det i länskungörelserna så och å landet i tingslagets kyrkor och i stad genom anslag före den utsatta dagen kungöras. Men underrättelse om inställelsen genom särskilda skrifvelser till ofvan omförmälda fordringsegare, på sätt eger rum i fråga om auktionens kungörande, är icke i utsökningslagen föreskrifven. Behovvet af en sådan föreskrift i fråga om dessa fordringsegare, hvilka väl för att besparas onödiga besvär och mången gång stora kostnader kunna anses berättigade att, om möjligt, erhålla säker underrättelse om den skedda inställelsen, torde dock icke kunna bestridas, så mycket mindre som de om auktionens inställande utfärdade kungörelser lätteligen kunna undgå uppmärksamheten hos en eller annan af dem, hvilka till och med kunna vara boende utom det län, inom hvilket den utmätta egendomen är belägen.

Har utlyst auktion deremot så sent före den utsatta auktionsdagen instälts, att kungörelser och särskilda skrifvelser derom till ofvanberörda fordringsegare ej kunnat vederbörligen utfärdas, samt således

dessa fordringsegare, hvilka ofta ega fordringar till mångdubbelt större belopp än den eller dem, för hvilka egendomen utmätts, och hvilkas närväro vid auktionen således är för bevakande af deras rätt dervid af högsta vigt, dervid tillstådeskommit, torde gäldenären, hvilken genom bristande fullgörande af sina förpligtelser orsakat de för dem sålunda uppkomna kostnader, böra känna skyldig att hålla dem skadeslösa derför. Derom finnes för närvärande mig veterligen intet stadgande.

Jag tillåter mig derför vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att § 102 i utsökningslagen den 10 augusti 1877 skall erhålla följande förändrade lydelse:

»Då utlyst auktion i följd af laga hinder inställes, varde, der så ske kan, det i länskungörelserna så ock å landet i tingslagets kyrkor och i stad genom anslag, som förut är sagdt, före den utsatta dagen kungjordt; och skola derjemte de, hvilka hafva intekning i egendomen eller fordran eller rättighet, hvarför egendomen enligt 11 kap. 2 § jordabalken häftar, eller ega rätt till ränta eller annan afgäld, som bör ur egendomen utgå med förmånsrätt enligt 17 kap. 6 § handelsbalken, der de äro kända och inom riket boende, af auktionsförrättaren om auktionens inställande genom särskilda skrifvelser med posten underrättas.

Har auktionen instälts så sent före den utsatta auktionsdagen, att kungörelser och särskilda skrifvelser till ofvan uppgifne fordringsegare ej kunnat, på sätt ofvan nämnts, utfärdas, vare gäldenären skyldig till den eller dem af dessa fordringsegare, som å auktionsdagen tillstådeskommit, utgifva ersättning för den dem sålunda åbragta resekostnad.»

Öfverlemnande jag dock till lagutskottet att i förestående förslag göra de ändringar, som utskottet må finna lämpliga.

Stockholm den 21 januari 1889.

Oskar Erickson.